

ČESKÁ TECHNICKÁ NORMA

ICS 91.100.15 **Prosinec 2013**

Kámen pro vodní stavby –
Část 2: Zkušební metody

ČSN
EN 13383-2
72 1507

Armourstone –
Part 2: Test methods

Enrochements –
Partie 2: Méthodes d'essai

Wasserbausteine –
Teil 2: Prüfverfahren

Tato norma je českou verzí evropské normy EN 13383-2:2013. Překlad byl zajištěn Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví. Má stejný status jako oficiální verze.

This standard is the Czech version of the European Standard EN 13383-2:2013. It was translated by the Czech Office for Standards, Metrology and Testing. It has the same status as the official version.

Nahrazení předchozích norem

Touto normou se nahrazuje ČSN EN 13383-2 (72 1507) z června 2003.

Národní předmluva

Změny proti předchozí normě

Hlavní změny v porovnání s posledním vydáním normy jsou uvedeny v předmluvě.

Informace o citovaných dokumentech

EN 932-1:1996 zavedena v ČSN EN 932-1 (72 1185) Zkoušení všeobecných vlastností kameniva –
Část 1: Metody odběru vzorků

EN 932-5 zavedena v ČSN EN 932-5 (72 1192) Zkoušení všeobecných vlastností kameniva – Část 5:
Běžné zkušební zařízení a kalibrace

EN 933-1 zavedena v ČSN EN 933-1 (72 1183) Zkoušení geometrických vlastností kameniva – Část 1:
Stanovení zrnitosti – Sítový rozbor

EN 933-2 zavedena v ČSN EN 933-2 (72 1184) Zkoušení geometrických vlastností kameniva – Část 2:
Stanovení zrnitosti – Zkušební síta, jmenovité velikosti otvorů

EN 933-3 zavedena v ČSN EN 933-3 (72 1172) Zkoušení geometrických vlastností kameniva – Část 3: Stanovení tvaru zrn – Index plochosti

EN 1097-1:2011 zavedena v ČSN EN 1097-1 (72 1175) Zkoušení mechanických a fyzikálních vlastností kameniva – Část 1: Stanovení odolnosti proti otěru (mikro-Deval)

EN 1097-5 zavedena v ČSN EN 1097-5 (72 1194) Zkoušení mechanických a fyzikálních vlastností kameniva – Část 5: Stanovení vlhkosti sušením v sušárně

ISO 3310-2 zavedena v ČSN ISO 3310-2 (25 9611) Zkušební síta – Technické požadavky a zkoušení – Část 2: Zkušební síta z děrovaného plechu

Souvisící ČSN

ČSN EN 1926 (72 1142) Zkušební metody přírodního kamene – Stanovení pevnosti v tlaku

ČSN EN 1744-1 (72 1196) Zkoušení chemických vlastností kameniva – Část 1: Chemický rozbor

ČSN EN 13383-1 (72 1507) Kámen pro vodní stavby – Část 1: Specifikace

Vypracování normy

Zpracovatel: CTN Zkušebna kamene a kameniva, s.r.o., Husova 675, 508 01 Hořice, IČ 64828042

Technická normalizační komise: TNK 99 Kámen a kamenivo

Pracovník Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví: Ing. Alena Krupičková

EVROPSKÁ NORMA EN 13383-2

EUROPEAN STANDARD

NORME EUROPÉENNE

EUROPÄISCHE NORM Květen 2013

ICS 91.100.15 Nahrazuje EN 13383-2:2002

Kámen pro vodní stavby – Část 2: Zkušební metody

Armourstone –
Part 2: Test methods

Enrochements –
Partie 2: Méthodes d'essai

Wasserbausteine –
Teil 2: Prüfverfahren

Tato evropská norma byla schválena CEN dne 2011-07-29.

Členové CEN jsou povinni splnit vnitřní předpisy CEN/CENELEC, v nichž jsou stanoveny podmínky, za kterých se této evropské normě bez jakýchkoliv modifikací uděluje status národní normy. Aktualizované seznamy a bibliografické citace týkající se těchto národních norem lze obdržet na vyžádání v Řídicím centru CEN-CENELEC nebo u kteréhokoliv člena CEN.

Tato evropská norma existuje ve třech oficiálních verzích (anglické, francouzské, německé). Verze v každém jiném jazyce přeložená členem CEN do jeho vlastního jazyka, za kterou zodpovídá a kterou notifikuje Řídicímu centru CEN-CENELEC, má stejný status jako oficiální verze.

CEN
Evropský výbor pro normalizaci
European Committee for Standardization
Comité Européen de Normalisation
Europäisches Komitee für Normung
Řídící centrum: Avenue Marnix 17, B-1000 Brusel

© 2013 CEN Veškerá práva pro využití v jakékoli formě a jakýmikoli prostředky Ref. č.
EN 13383-2:2013 E
jsou celosvětově vyhrazena národním členům CEN.

Členy CEN jsou národní normalizační orgány Belgie, Bulharska, Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, České republiky, Dánska, Estonska, Finska, Francie, Chorvatska, Irska, Islandu, Itálie, Kypru, Litvy, Lotyšska, Lucemburska, Maďarska, Malty, Německa, Nizozemska, Norska, Polska, Portugalska, Rakouska, Rumunska, Řecka, Slovenska, Slovinska, Spojeného království, Španělska, Švédska, Švýcarska a Turecka.

Obsah

Strana

Předmluva 6

1 Předmět normy 7

2 Citované dokumenty 7

3 Termíny a definice 7

4 Metody odběru vzorků 9

4.1 Obecně 9

4.2 Zásady odběru vzorků 9

4.3 Plán odběru vzorků 9

4.4 Zařízení 9

4.5 Metody odběru vzorků 10

4.6 Zmenšování vzorku 12

4.7 Příprava vzorku pro zkoušku mikro-Deval, když není k dispozici vzorek kameniva 13

4.8 Označování, balení a přeprava vzorků 14

4.9 Záznam o odběru vzorků 14

5 Stanovení zrnitostních podílů hrubého zrnění 14

5.1 Podstata zkoušky 14

5.2	Zkušební zařízení	14
5.3	Příprava zkušební navážky	15
5.4	Zkušební postup	15
5.5	Výpočet a vyjádření výsledků	15
5.6	Protokol o zkoušce	16
6	Stanovení rozložení hmotnosti u lehkého a těžkého zrnění	16
6.1	Podstata zkoušky	16
6.2	Zkušební zařízení	16
6.3	Příprava zkušební navážky	16
6.4	Zkušební postup	17
6.5	Výpočet a vyjádření výsledků	17
6.6	Protokol o zkoušce	17
7	Stanovení podílu kusů kamene pro vodní stavby s poměrem délky k tloušťce větším než 3	18
7.1	Podstata zkoušky	18
7.2	Zkušební zařízení	18
7.3	Příprava zkušební navážky	19
7.4	Zkušební postup	20
7.5	Výpočet a vyjádření výsledků	20
7.6	Protokol o zkoušce	21
8	Stanovení objemové hmotnosti a nasákavosti	21
8.1	Podstata zkoušky	21
8.2	Zkušební zařízení	21
8.3	Materiály	21
8.4	Příprava zkušební navážky	22
8.5	Zkušební postup	22
8.6	Výpočet a vyjádření výsledků	22
8.7	Protokol o zkoušce	22

9 Stanovení odolnosti vůči zmrazování a rozmrazování 23

9.1 Podstata zkoušky 23

9.2 Zkušební zařízení 23

9.3 Materiály 23

9.4 Zkušební navážky 23

9.5 Zkušební postup 24

9.6 Výpočet a vyjádření výsledků 25

9.7 Protokol o zkoušce 25

10 Stanovení známek rozpadavosti „Sonnenbrand“ a rozpadu ocelářských strusek 26

10.1 Podstata zkoušky 26

10.2 Zkušební zařízení 27

10.3 Materiály 27

10.4 Příprava zkušebních navážek 27

10.5 Zkušební postup 27

10.6 Výpočet a vyjádření výsledků 28

10.7 Protokol o zkoušce 28

Příloha A (informativní) Příklad záznamu o odběru vzorku 29

Příloha B (informativní) Příklad záznamu o zkoušce zrnitosti hrubého zrnění 31

Příloha C (informativní) Příklad záznamu o zkoušce rozložení hmotnosti: referenční metoda 32

Příloha D (informativní) Příklad metody pro stanovení rozložení hmotnosti (použitím hromadného vážení) 33

Příloha E (informativní) Hustota vody 36

Příloha F (informativní) Shodnost při stanovení objemové hmotnosti a nasákavosti (viz kapitola 8) 37

Příloha G (informativní) Pokyn k odběru vzorků ke zkoušení 38

Příloha H (informativní) Pokyn k odběru vzorků pro zkoušení 41

Bibliografie 44

Předmluva

Tento dokument (EN 13383-2:2013) vypracovala technická komise CEN/TC 154 *Kamenivo*, jejíž sekretariát zajišťuje BSI.

Této evropské normě je nutno nejpozději do listopadu 2013 dát status národní normy, a to buď vydáním identického textu nebo schválením k přímému použití, a národní normy, které jsou s ní v rozporu, budou zrušeny nejpozději do listopadu 2013.

Upozorňuje se na možnost, že některé prvky tohoto dokumentu mohou být předmětem patentových práv. CEN [a/nebo CENELEC] nelze činit odpovědným za identifikaci jakéhokoliv nebo všech patentových práv.

Tento dokument nahrazuje EN 13383-2:2002.

Tato evropská norma byla vypracována podle mandátu uděleného CEN Evropskou Komisí a Evropským sdružením volného obchodu.

V porovnání s předešlou verzí byly provedeny tyto změny:

- změny a objasnění článků o odběru a zmenšování vzorků, včetně nové informativní přílohy k odběru vzorků z plovoucích zařízení;
- uvedení požadavků pro přípravu vzorku pro zkoušku mikro-Deval, původně uvedené v EN 13383-1;
- zrušení nepoužívané mokré metody pro stanovení zrnitosti hrubého zrnění kamene pro vodní stavby;
- přesunutí dříve alternativní metody k referenční metodě pro stanovení rozložení hmotnosti lehkého a těžkého zrnění do informativní přílohy.

Jinak převážná většina změn oproti předešlé normě je edičního charakteru.

EN 13383 *Kámen pro vodní stavby sestává z těchto částí:*

Část 1: Specifikace

Část 2: Zkušební metody

Podle vnitřních předpisů CEN/CENELEC jsou tuto evropskou normu povinny zavést národní normalizační organizace následujících zemí: Belgie, Bulharska, Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, České republiky, Dánska, Estonska, Finska, Francie, Chorvatska, Irska, Islandu, Itálie, Kypru, Litvy, Lotyšska, Lucemburska, Maďarska, Malty, Německa, Nizozemska, Norska, Polska, Portugalska, Rakouska, Rumunska, Řecka, Slovenska, Slovinska, Spojeného království, Španělska, Švédska, Švýcarska a Turecka.

1 Předmět normy

Tato evropská norma určuje odběr vzorků a zkušební metody pro přírodní, umělé i recyklované kamenivo pro použití jako kámen pro vodní stavby. Tato evropská norma stanovuje referenční metody, které se mají použít pro zkoušky typu a v případech sporu, když byla použita alternativní metoda. V jiných případech, konkrétně při kontrole řízení výroby, se smí použít jiné metody s podmínkou, že jsou vhodné a podobné stanovené referenční metodě.

Konec náhledu - text dále pokračuje v placené verzi ČSN.